

19. szám.
November 5-én 1864.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képpel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra jan.—jun. 3 frt., és 3 óra
jan.—mart. 1 frt 50 kr. — Előfizethetni milder. postahivatálnál és könyvárúsnál. —
Kiadó hivatal Pest, barátok-tere 7-ik szám

XV. kötet.

NAGYSZERŰ PROGRAMM!

vagy

Mi mindent fog jövő évben hozni az „Üstökös“?

Előre figyelmeztetjük a közönséget, hogy jövő évre lapunk rettenetes nagy faba fogja vágni a fejszét.

— Ugyanis — minden egyes számunk más-más íróársunk auspiciuma alatt fog megjelenni, s így az Üstökös egy év-folyamában egyesíteni fogja mindazokat a csodadolgokat, a miket a közönség 55 lapban tíz esztendő alatt találhatna csak meg. — Tehát :

„minden héten más-más nevezetes írótul fog a jövő évben az „Üstökös“ közérdekű munkálatokat közleni“!!!

Ugyanis.

1-ső héten jön **Falk Miksa** barátunk. A Pesti Napló közkedvességü (Fk) vezércikkírója lapjainkban fogja közleni egész évre szóló *politikai időjósatait*; továbbá *schleswigholsteini allegóriákat*; s *diplomatai enigmákat és számrejtvényeket*, melyek megfejtőinek neveit lapjaink márgóján közölni fogjuk, s jutalmul *Európa új térképével* szolgálunk.

2-ik héten jönnek **Pompéry** barátunk szivességéből *Péter Pálnak Galatabeliekhez írt levelei Malaczkáról és Badenből* : felvilágosító jegyzetekkel.

3-ik héten **Arany János** barátunktól költészeti-historiai értekezés a felett, mit értett tulajdonképen *Vörösmarty e passus* alatt :

„Az ifju nem érez, a lyánka nem ért,
És nincs KOSZORÚJA keserveidért!“

4-ik héten **Érköry Adolf** barátunk közhasznú értekezése : az 186³/₄-iki nagy aszályosságról a magyar irodalomban s a magyar Parnassusnak befűzfapoétásításáról.

5-ik héten **Dobsa Lajos** barátunktól : „egy megye-szín nadrág élményei“; adatok a magyar divat világtörténetéhez; nemkülönben egy két-estére-való *Attilának válogatott viszontagságai*.

6-ik héten **Greguss Ágost** barátunktól : a *Lángliszt*; vagy aetheticai értekezés a felett, hogy valaki igen jól megtudhatja örölni a búzát, de azért még sem tud belőle sütni kenyeret.

7-ik héten **Ipotyi Arnold** nagyitiszletü barátunktól : *Appendix a magyar mythológiához* : 1861-iki és azótai csodákból összegyűjtve.

8-ik héten **Bérczy Károly** barátunktól : Természetrajzi értekezés : a *Ló, mint praenumerans*.

9-ik héten **Urházy György** barátunktól : *IV. Napoleon eddigi viselt dolgai.*

10-ik héten **Bernát Gáspár** barátunktól : „*Új kétszerkettő; vagy utmutatás, hogyan kelljen az egyik adósságot a másikkal aként fedezni, hogy mire az egész tartozásnak két harmada le van törlesztve, akkorra a megmaradt harmad éppen négyszer annyi legyen, mint volt kezdetben az egész? kezdő finacziérek használatára.*

11-ik héten **Gyulay Pál** barátunktól *Ráth Mór-nak összes levelei, miket a Vörösmarty életírásának sürgéte végett írt, kronologiai és hangfokozati rendben.*

12-ik héten **Balogh Zoltán** barátunktól *diaceuticai értekezés a fölött, hogy hogyan lehet az embernek sentimentális verseket írni, s mégis meghízni mellette?*

13-ik héten. *Anthologia* **Girokati Ferencz** barátunk *legelmésebb galamb postáiból.*

14-ik héten **Hutiray Lukácsi Sándor** barátunk *kertész tudományi értekezése a fölött, hogyan kelene a roszul fizető publikumot meghooibrenkezni?*

15-ik héten. **Bolnai Miklós** barátunktól : *A súlypont Czinkotán; politikai elmefuttatás.*

16-ik héten **Szabó Richard** barátunk *összegyűjtött toasztjai, e túlszerény jelmondattal : „én ugyan szónok nem vagyok!”*

17-ik héten **Reményi Ede** barátunktól : *a jelenkor leghírhedettebb művészei. Autobiografiák.*

18-ik héten **Kemény Zsigmond** barátunktól : *a német kérdés legutolsó stadiumában : — midőn tudniillik a pinczér azt kérdi : „was habens g'habt?”*

19-ik héten **Hunfalvy Pál** barátunk : *Finn adomák, a nyelvrokonság kedvéért, s hogy a tréfa annál nagyobb legyen : eredetiben.*

20-ik héten **Thaly Kálmán** barátunktól : *Miket tett volna még Vak Bottyán, ha a másik szemét ki nem ütötték volna!*

21-ik héten **Kovács Pál** barátunktól : „*Nem kell a királylyal tréfálni,*“ utmutatás a 33-as tarokban, a hol az ember gyakran felsül a királyokkal.

22-ik héten **Degré Alajos** barátunktól. „*Miért nem énekelnek a fülemülék, mikor már a fészkeiket meg-rakták? Természettani buvárlat Blunclsi nyomán.*

23-ik héten **Lonkay Antal** barátunktól : „*Viszók!*“ Élethű leírása a pokol azon részének, melyben azok az elrugaskodottak fognak mortifikáltatni, a kik csak azért ugrottak át az akol kerítésén, hogy — *feleség kellett nekik.* (Kivonat az *Idők Tamujából.*)

24-ik héten **Török János** barátunktól : *Viszontag-ságos küzdelme egy utazónak, ki egy ideig forsponttal*

járt; aztán egyszer csak *megtagadták* tőle a további forspontot.

25-ik héten **Henszlmán Imre** barátunktól : *az épülekezés akadályairól Magyarországon, s a fehérvári püspöki kertben találtatott impenetrabilis anyagokról.*

26-ik héten **Toldy Ferencz** barátunktól : *Szózat a Corviniana ügyében : lelkesítő dal, melynek ezélja rávenni az akadémiai szakosztályt, hogy a szakosztály vigye keresztül az igazgató tanácsnál, hogy az igazgató tanács vigye keresztül a miniszteriumnál, hogy a miniszterium vigye keresztül az europai congressusban, hogy a congressus vigye keresztül a magas portánál, hogy a magas porta adja vissza nekünk azokat a könyveket, a miket a Mátyás király könyvtárából valaha elemelt.*

27-ik héten **Szász Károly** nagytitiszteletű barátunktól : *belföldi fűzfaremekirók versei magyarból magyarrá lefordítva.*

28-ik héten **Remellay Gusztáv** barátunktól : *a legújabb hadi reglement az általa alapított gyermekezedek számára. Kinevezések és előléptetések ugyanabban.*

29-ik héten **Rózságyi Antal** barátunktól : *Az elhánt gombostűk. Közgazdászati indítvány : mely szerint minden nőnemű hazafi a helyett, hogy elhajigálja a gombostűket, szedje össze, s a mit így megtakarít, „azt“ fordítsa az irodalom pártolására.*

30-ik héten **Bús Vitéz** barátunktól : *Az új Sisiphus. Vagy egy igazán megható történet, melynek hőse arra van kárhozthatva, hogy a tintát, a mibe nyakig belesett, az utolsó cseppig kiírja maga körül, s csak így szabadulhasson ki e fekete levesből.*

31-ik héten **Vas Gereben** barátunktól : *Humorizálás azon siralmas théma felett, hogy a Nemzet napszám-mosai azóta, hogy kubik számra vállalták fel a közönség pártolásának kiásását, még sokkal rosszabbul jönnek ki, mint mikor még napszám szerint ment a dolog.*

32-ik héten **Kenessey Kálmán** barátunktól : *Egy pamlagon ülő gazdász praktikus tanácsadása, egy a mezőn kűm izzadóhoz.*

33-ik héten **Kovács Lajos** barátunktól : *Ne menjünk fejünkkel a falnak! Gyakorlati utmutatás, hogyan lehet háttal is neki menni ugyan annak a falnak, a melyik a fejes embert nem eresztí odább?*

34-ik héten **Nendtwich Károly** barátunktól : *Paracelsus redivivus alchymiai hagyatéka : vagyis utmutatás, hogyan lehet mindenből aranyat csinálni, még az akadémiai szavazatokból is?*

35-ik héten **Szegfy Mór** barátunktól : *a szellemi mormonismus, vagy bebizonyítása annak, hogy az előfizetők a szerkesztővel örök időkre és elválatlanul*

össze vannak adva, és öt annál fogva szeretni tartoznak, tőle meg nem szokhatnak, *a thoro* „igen”, *de a mensa* „semmiképen” magukat tőle semmi szent szék által el nem választathatják; sem pedig más szerkesztőhöz átcsapván, *házasságtörést elkövetniök nem engedtetik*.

36-ik héten **Brassay Sámuel** bácsitól: Gyűjtemény azon virágnevekből, a mikkel az emberek egymást szidni szokták; — bebizonyítása annak, hogy szellemű ember még botanikát sem írhat úgy, hogy valakivel kedélyesen ne veszekedjék.

37-ik héten **Csengeri Antal** barátunktól: statisztikai adatok, a fölött, hogy juniustól szeptemberig hány ember ejti ki ezt a kérdést: *ittthon van-e a hitelintézet elnöke?* s arra a szóra, hogy még sem jött meg, hányan vakarják a fejüket?

38-ik héten **Pákh Albert** barátunktól: *A vörös plajbász áldozatai*: vagy bebizonyítása annak, hogy egy szerkesztő nem azért okos ember, a mit ír, hanem azért, a mit *kítörül*; adatokkal illusztrálva.

39-ik héten **Kecskeméty Aurel** barátunktól: *Gyászelentések* különféle hazai hírlapok fölött és *búcsuzatók* mindenféle elmúlt nemzeti vállalatoktól. Kedvencz thema.

40-ik héten **Szokoló Viktor** barátunktól: *egy hó a Garabonczás diák életéből Balaton Fűreden*, a mikor a garabonczás diáknak már nem is *aludttelejt*, hanem csak *savót* adnak.

41-ik héten **Ballagi Mór** barátunktól: tanköltevény azon világ nézet felett, mely szerint az örök igazság rende következtében, valamint a próféták iratai szerint csakugyan még is úgy kell annak lenni, hogy *a kutya egye meg a macskát*.

42-ik héten **Bugát Pál** barátunktól: *Kiegészített Szócsintan*, vagy nyelvünknek odamivelése, hogy mikor két magyar ember együtt beszélget, dictionarium nélkül meg ne értse egymást.

43-ik héten **Vadnay Károly** barátunktól: *Philippica*. Komoly indítvány Radnotfáyt számadásra von-

ni, minek szerződötetett patkányokat is a színházhoz? Ha nem tud számolni, *petitiót neki!*

44-ik héten **Vajda János** barátunktól: *Czáfolat az apocalypsis ellen*. Melynek folytán bebizonyítja, hogy a világ nem tűz, sem víz, sem *confiscatio* által nem fog elmúlni, hanem mikor eljön az idő, hogy megunja a kiadó rá vesztegetni a sok szép napsugárt, *átadja a lakosait egy másik planetának*.

45-ik héten **Bulyovszky Gyula** barátunktól: *A velencei lagunák*: úgy a hogy valóban vannak, — úgy a hogy a publikum hiszi, hogy vannak, — úgy a hogy nincsenek; — és úgy, a hogy lehetek volna.

46-ik héten **Tóth Lőrincz** barátunktól: *Architectonicai értekezlet* azon théma felett, hogy kár volt olyan átkozott nagy ablakokat és magas szobákat építtetni az akadémia palotáján, mert mesterség lesz ott az embernek a szállását meggyőzni tüzelő fával!

47-ik héten **Frankenburg Adolf** barátunktól: *Lavateri studiumok*; a szerkesztői időszakból. Vagy esalhatlan megítélése a látogató munkatársnak, a physiognomiája után, hogy valyon *előlegezést akar-e kérni?* Képekkel illusztrálva.

48-ik héten **Nagy Iván** barátunktól: *Magyarország nemesi családai. Ötven év múlva*. Majd mikor a zsidókkal összeházasodunk, s a birtokok belga kézben lesznek. Heraldikai tanulmány.

49-ik héten **Pálffy Albert** barátunktól: *A kettős szempont*, humoristicus értekezés a felett, hogy menyivel kellemesebb érzés a gyertyaszentelő, szentgyörgy, szentjakab és szentmihály napok közeledtét várni az embernek, ha házi úr, mint ha bérbenlakó.

50-ik héten **Ney Ferencz** barátunktól: Nevelési *galyfűzér*. Notabene: nem *nyirfaág*ból.

51-ik héten **Érdy János** barátunktól: *Az utolsó két évtized papiros pénzének nummismaticai leírása*.

52-ik héten. Ezt a hetet **Kakas Márton** és **Boldond Miska** barátaink egyesült erővel fogják kiállítani. Ezen a héten valószínűleg fehér papirossal fog megjelenni a lap, mind a két egyesült fél arra számítván, hogy — *majd dolgozik a másik!*

Találkozás az utcán.

Oroszi. Ejnye, épen hozzád indultam.

Galli. Én meg épen téged akartalak meglátogatni.

Oroszi. Hát gyerünk én hozzám.

Galli. Nem. Én hitalak még tavaly, gyerünk én hozzám.

Oroszi. Hát hogy egyikünk se legyen megbántva, ne menjünk se én hozzám, se te hozzád, hanem térjünk be valamelyik szomszédba.

Kortés-fohász.

„Uraim! országgyűlést minél előbb! Követválasztásokat! Mert — mert én már igen nagyon — *ihatnám!*”

Műfordítás.

Lamarmora hat kein Wohlgefallen an dem Strudel der italienischen Verwicklungen.

Lamarmora nem szereti az olaszosan göngyöltetett rétest.

Az állatok bevonulása a pesti állatkertbe.

Megfordított szerencse.

— Utezu, kozák pajtás! hát itt találkozunk? tavaly mi akartunk meglátogatni titeket odahaza, s az idén nekünk van szerencsénk ti hozzátok. — No: így is csak szerencse.

Mit jelenthet az a nyolcz P?

Pápai Pál, költészet tanára, szerette a borocskát, s e miatt sokszor elmulasztotta a leczkét. Ilyenkor nyolcz P-t szokott írni a szobája ajtajára, a diákjai aztán ha látták ezt a betüirejtvényt, szépen hazamentek. Egyszer

az egyik kollegája kiegészítette a nyolcz P betüt ilyenképp: „Paulus Pápay Poeseos Professor Propter Pocula Prohibitur Praelegere.“

Többször aztán nem gyakorolta ezt a virtust — nappal.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhöz.

Tekintedezs barátom uram!

Hogy duellumot verekednyi nem jó dolog, az al, az bizonyos, az be van bizonyítva újságokban eligsigesen. Mert vagy in lüvöm meg azt a másik számarat, a ki engemet megbantota, is akor nekem szaladnom kel a világba, vagy engemet lüvetem meg azal a másik számaral, s akor in vagyok a nagyobik számar. Most olvasok újságban, hogy egy nimet theatristat egy nimet kritikusk megkritizalta. Theatrística nem hita ki duellumra kritikusk, hanem megfogta neki galirjat, is kiporolta kaputyat, mikor gazdaja izs bene volt. Ere megint kritikusk nem hita ki duellumra theatristat, hanem felata varoskapitanyagnak. Kapitanyagn aztan ata neki eligtelt, megbantota antikritikuskair elitilte aktort, (a ki öszetivesztete „actus“-t, „actus majoris potentiae“-val) — hogy fizesen hatvan forintot.

No bizom ez mar így egészen jól van.

A szalma özvegy férfi.

J. Esztertől.

(Folytatás.)

Edes apám ügyvéde volt Kurucz urnak, igen szerették és becsülték egymást kölcsönösen. Kurucz bácsi végrendeletét edes apámmal készíttette és annak végrehajtójául is őt bizta meg. Lesz biz azzal elég baja edes fiskális ur! szokta mondani, ha szóba jöttek rokonai. Csak annak örülök, tréfálódzott tovább, hogy én már akkor nem leszek itt.

Még is aligha gyanította a jó öreg, mennyi vesződséget hagy maga után kedves Jóska öccsére, — mint szokta jó kedvében edes apámat nevezni.

Még ekkor jó egészségnek örvendettek mindanyian. Az öreg ur jókor rendelkezett vagyonáról, azt tartotta, nem ér az semmit haldokolva tenni testamentumot, sokkal czélszerűbb azt egészségben, jókedvvel végezni.

Rendes pénteki vendégei voltunk hát mi is a jókedvű János bácsinak. Örült, hogy megbőjtöltheti ezeket az *eretnekeket*.

Arra mindig volt gondja, hogy a gyerekseregnek valami edes mámmát — mint nevezni szokta a gyerekek által kedvelt eledelket — készítsen az öreg Horvát tentele.

Szerette a gyermekeket. Lidikának, Kertánának nem volt; Vámosnának, Klárikának már ekkor négy, azok közül a legidősebb leányt Erzsikét Boriska elesztribelte anyjától. Hadd neveltesse ő azt apácának, a

Így mar kelemetes dolog lesz újságirónak meglenyi. Mihent nem kel duellumnyi, hanem csak verekenyi, *is fizetnyi*.

Is ekor ez az alternativa felalitatik:

Vagy in verem meg azt, a kivel polemizalok, s akor fizetem ugyan hatvan forintot; de *meg volt nekem irete az in gyenyerüsigem*; — vagy pedig az veri meg engem, s akor — *meg van irete a hatvan forintom*; s posito, hogy tiz eset közüle *nigyszer in verem meg a mast*, — *hat szor a mas veri meg engem*; a mulatsag is gyenyerüsigg melete, mig *tiszta nyeresigg izs van rajta szaz huz forintok*.

A ki mig eben a socialis positioban sem talalya megelgedisit, anak igazan nem tudok, hogy mi kel?

Alazatos szolgaja

Tallérossy von Zebulon.

mennyi pénzt neki bátyja költségre ad, ő annak a világgért sem bírja felét se elkölteni. Azután az öregebbik leány — magáról itélve — otthon szokott úgy is maradni, jobb lesz neki jó előre apáczává neveltetni, bár ő is azzá lett volna annak idejében!

Klárka ráállt; egy gyerekkel kevesebb gond. Noha a többivel se sokat törődött biz ő. A magáról lemaradt szalagokat és egyéb ezifraságokat odaadta a kis leányoknak, azok aztán magukra aggatták, az anyjokat utánozva. A miért Boriska sokat boszankodott.

János ur is beleegyezett az apáczává nevelésbe. Elgondolta, milyen derék dolog lett volna ha Teréz apáczává neveltetett volna, minden milyen másként lett volna, ha az a volna ott nem lett volna, tréfálódzott szegény szalma özvegy. Isten hírével csak neveljete apáczákat.

Erzsikét hát elvitték Klastromba, azt nem ismerem; hanem Manczival és Lorikával minden pénteken estve együtt játszottunk Kurucz bácsinál. Horvát tentalével varratott az öreg ur számunkra konyhakötényeket, gyönyörködött kis gazdasszonyaiban, úgy nevezett bennünket János bácsi, a mire aztán Boriska azt a megjegyzést tette, hogy okosabb is volna Klárikának kötevényesen jártni a leányait mindig, de ünnepnapokon oly piperések, hogy a sok pántlikától majd el nem repülnek. Eleven kedves kis leánykák voltak.

Hanem az a Muki gyerek egy nagy mihaszna, táttotszáju fiu volt, ha rá néztek is, mindjárt sirva fakadt.

János bácsi gyönyörködött játékaikban, józüen kacagta, ha Muki borzas haját, én a sokkal kisebb leány megtéptam. Még nagy bátyja kedvéért is ritkán hagyta magát megfésülni, mosdatni; ronda, kényes, élheterlen egy gyerek volt az a Muki.

Anyjok az iránt az egy gyermeke iránt mutatott szeretetet, de talán csak János bátyja előtt, a kivel ohajtotta volna elhitetni, hogy az a kis Muki a világ leg-szeretetremlőbb gyermeke, a ki egyedül méltó arra, hogy János bátyja nevét viselje, és keresményének átalános örököse legyen.

Hanem János bácsi épen ellenkező véleményen volt. Elheterlen hülye fiu biz ez a kis Jancsi, mondogatta Klárikának bátyja, ha az fiát kezdte előtte dicsérgetni. Ennek ugyan hiába tartod az insrucktort, nem hiszem, hogy nyolcz esztendős létére az öreg át ismerné, tátott-száju, mintha nem is magyar gyerek volna. Aztán te meg mindig bársony vagy máncseszter plundrában járatod, olyan ruhát viseltesz ezzel a gyerekekkel, a mit minden másnap meg lehet szapulni, tanácsolta hugának Kurucz bácsi.

Nézd csak, figyelmeztette egyuttal, most az a kis leány mindjárt földhöz vágja azt a te nagy kamasz fiadat, és az aztán ott ragad, kész lesz ott ordítani, mig valaki föl nem szedi.

Sokszor is földhöz vágtam biz én; mert minden gyávasága mellett is mindig fűgét mutatott és öltögette a nyelvét rám, meg panaszkodott mamiájának, hogy mi nem akarunk vele játszani, nem hagyjuk magunkat lovaknak befogni az ő piszkos madzagjaival.

A mamiaka aztán vigasztalta fiajacsakját; rajtam meg azzal szokta megboszulni fia vereségét, hogy nem tett czukrot az uzsonna kávémba. Egyszer véletlenül elcsereélte, a Mukinak készitettet adta nekem, akkor ész-revettem a külömséget. Azután mindig el tudtam én cserélni Muki csészéjét a magaméval. Nézd Muki, mennyi szép páva röpül ott, s mig a fiu arra báméskodott, előtte volt a czukortalan kávé.

János bácsi nem tudta miért iparkodom én mindig a magam kávéját Mukiéval elcsereelni, de azért még is igen mulattatta ügyes sanzsirozásom. Mikor egyszer aztán megmondtam, hogy nem tesz ám a Klári nenne az én kávémba czukrot, a Mukijéba meg tesz egy marékkal, nagyon józüüt nevetett fúrfangosságomnak.

Mintha most is látnám a mint János bácsi hátra dült karosszékebe úgy kacagott két kezét kövér hasán össze kulcsolva.

Kurucz János ur szalma özvegysége leírásához hozzá tartozik az is, hogy mennyire szerette a gyermekeket, a családi életet, mily boldogok lettek volna gyermekei! mily szeretetteljes családapa lett volna.

Most egy iszonyu eseményt kell leirnom, a mely az egész várost sőt az egész vidéket borzadással töltötte el.

Hamvazó szerda virradóra Kertáné korán reggel zörgetett János bátyja ajtaján, rémült arcczal rohant a még ágyában fekvő bátyjához.

Özvegyszer kedves bátyám!

A jó bátya hirtelen alig bírta felfogni Lidika szavainak értelmét.

Az éjjel a gazdag Kerta Bálintot meggyilkolták a kanczelláriában, beszélt borzadva a nő, férjem pedig rettentő gyomorrágás és hascsikarás közt most adta ki lelkét, engem hozzá se bocsátottak, de még a papot sem a nagyságos ur azt mondja, azt hitte mindjárt jobban lesz, hogy nincs szükség se doctorra se papra, a nagyságos ur maga volt vele a nagyságos ángyom szobájában, ott halt meg férjem. Ennyit tudott Lidika iszonyodó bátyjának görcsös zokogás közt nagy nehezen elbeszélni.

(Folytatjuk.)

Cseh gyémántok.

Viszontlátáskor.

Íme hát újra láttalak,
És újra láttál engemet.
És a viszontlátás felett
Mindkettőnk örült, nevetett.

Hanem uram! s én istenem!

Kávé vala e nevetés,
Melyben sok a czikória:
A czukor meg nagyon kevés.

Jó szer.

Bánt az engem végheterlen
Hogy, bár hűtlen lettél hozzám,
Éjjel, mindig felkeresel
Álmomban meglátogatván.

Nem kell nekem tündéralom
Mely a valóságot rontja.
Nekem nyugalom kell éjjel
Mert sok nappal szívem gondja.

De tudom már mit csinálók
Hogy elszoktassalak téged:
Verseimet hozzád címzem —
— Szalad tőlük ki jó lélek!

Egy asszonysághoz.

Hallottalak dicsértetni
Még mielőtt láttalak,
S im a hallott dicséretnél
A valóság többet ad.

Pazar kézzel ruházott rád
Az ég minden kellemet:
Nagy a szemed, nagy a szíved,
S a mi több: nagy szellemed.

Fényes a te staffierungod
Istenemre, oh madám!
Nyelved is van akkora, hogy
Fele is nagy volna tán!

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. A szomjúság ember nem szereti,
ha összehintitják meg, mint a szomjus földet.

— — Deák Ferencz, nagy hazánkfia megérkezett faluról, még pedig egyszerre Pestre is, Bécsbe is. A bécsi újságírók azzal dicsekesznek, hogy náluk van, mi pedig szemünkkel látjuk, hogy itt van. Ebből már most láthatja mindenki, hogy Deák Ferencz az az egyedüli ember a monarchiában, a ki egyszerre Magyarországot is, meg Bécsét is meg tudja örvendeztetni.

— Hát még ha azt tudnák Deák Ferenczről a bécsiek, a mit én tudok! (Mit tud kend!) Még pedig saját szájából hallottam, mikor tegnap a csizmaít hazavittem: tehát a nagy hazafi catarrhust kapott, (Bizonyosan attól a nagy széltől, a mit a bécsi lapok ütöttek körülötte), ennél fogva doktor Kovács Endre azt praescribálta neki, hogy igya azokat a bizonyos Lieber féle theákat. Már most ha megtudják Bécsben, hogy Deák Ferencz csésze számára iszsa a „Liberté“-t (Lieber-thée), lesz ott egyszerre „baisse.“

— — Van confusio a híres belga bankár Mendel miatt; a kire sok osztrák pénz volt bizva. (Mit tett?) Csak azt tette, hogy következetes volt a nevéhez: „ment el.“

— — Lonkay barátunk ismét enyeleg velünk, vitatkeztván mi bűnös fejünkkel a kánonok felett, és szól következőképen: „a kik amonnan jöttek át mihozzánk, elvonultak csendes kolostori magányba, és azontúl kegyes életet éltek; de a kik innen rugaszkodtak el (ipsa verba!) azok miért tették ezt? Mert feleség kellett nekik! (Hisz e szerint az utóbbiakat dicsérte meg, akarata ellen).

— — Egy híres francia tudós bebizonyítja, hogy *mindenben van arany* a világon. O a venyige hamvából is tudott apródonként annyi aranyat kivonni, hogy öt darab 20 frankost verethetett belőle. — Hanem hogy minden darab benne volt neki 120 bankó forintjában. Ebből hát az a tanúság, hogy minden embernek meg lehetne gazdagodni, ha elég pénze volna hozzá. (Valyon nem venné meg a venyige hamunkat a belga bank?)

— — Azt írják egy bécsi lapnak, hogy a magyar ellenzéki újságírók csakugyan tettek már nevezetes concessiókat a Februar 26. irányában. A mióta tudniillik a birodalmi tanács újabb distinctiók szerint lön öszszehíva; elengedték a Rájxrátnak az „X“-et, s kiírják tisztességesen a nevét, hogy „Reichsrath.“

— — Az idén a Marsnak szokatlanul erős veres fénye van. (Valyon mit jelenthet az?) Kétségtelenül a közel kilátásban levő általános európai — — hadi-budget még magasabbra emelkedését.

Csak Monaco nem hódol meg.

Elment Napoleon császár
Meglátogatni Sándor czárt
Az őt megint látta vissza,
Zengett a nagy zajtól Nizza;
De Monaco nem hódolt meg.

Ha ők felejték Inkermánt
Fenyegetőn indogermánt,
Felejték a lengyel dolgot
Mely még tavaly szóban forgott
Monaco nem felejté azt.

Sándor czár és Napoleon
Hatalmas dynasták nagyon.
Fő gondjuk, hogy a nagy vagyon
Honnan szaporodjék valyon?
Monaco nem oly szűk keblü.

Mert a mióta Florestán
Országát eladta tisztán,
Két millió tallérokba
Czakumpakkal: attól fogva
Monaco republikanus!

K—s M—n.

Gyász hír.

A londoni Punch rajzolója meghalt, mint szaktudóst, illik, hogy meggyászoljuk.

Laptulajdonos és főmunkatárs: JÓKAI MÓR.

Felelős szerkesztő: DIENES LAJOS.

Lakása: Mészáros utca 8. sz. II. emelet.

Nyomatott Emich G. magy. akad. nyemd. Pesten 1864

(Barátok-tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Polák.